

Smrt junakov

Kako je umrlo 11 španskih mornariških častnikov

V berlinski »Germaniji« popisuje Nemec, ki se je delj čas mudil na Špankem, kaj se mu je tam kaj godilo. Iz njegovega pripovedovanja posnemamo te podatke o junaški smrti nekaterih belih častnikov.

»Z nami vred je bilo zaprtih 11 mornariških častnikov, ki so čakali, da se izvrši obsodba posebnega sodišča. Bili so iz najuglednejših španskih rodov, eden izmed njih je bil celo sin aktivnega španskega admirala. Njihovi lastni mornarji so jih privlekli semkaj. Čeprav smo vse poznali, smo vendar le malo govorili med seboj. Pogovarjali so se le med seboj in se le med seboj družili, ker so se zavedali, da so njihove ure štete.

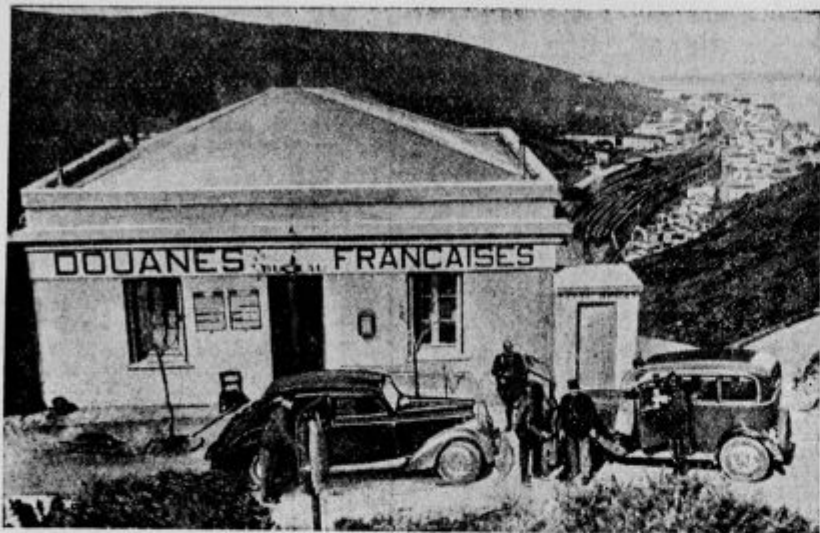
En dan poprej so bil vsi na smrt obsojeni, vendar so jim dovolili duhovnika. Sami so si izbrali patra Pija, da bi jih spremljal na njihovi zadnji poti. Ta pater mi je pozneje pripovedoval podrobnosti o njihovem koncu.

Vso noč so prečuli v molitvi ter v tem, da so delali oporoke. Ustreljeni bi morali biti prihodnje

jutro ob sedmih. Že se je zunaj na hodnikih zopet vse nekaj pomirilo, nakar sem omahnil na svoji postelji ter kratko zaspal. Naenkrat me je predramil ropot strašne salve iz pušk, kateri je kmalu nato sledil še posamezni pok. Takoj sem se zavedel, kaj to pomeni, da je ta strašna salva vzela življenje 11 vrlim možem. Ko smo se pozneje sešli na dvorišču, sem marsikako oko videl solzno, zakaj vsi so poznali moše, kateri so sedaj tako žalostno, vendar pa tako junaško umrli za svojo domovino.

Pater Pij, ki je tudi sam komaj zadrževal solze, nam je pripovedoval, da so se vsi poprej še spovedali ter prejeli odvezo. Obklečeni le v hlače in srajco so odločno stopili na dvorišče, kjer so se objeli ter se poslovili med seboj in od patra, kateremu so izročili še mnogo pozdravov nam vsem. Nato so se sami postavili ob zid. Med grmenjem salve so se zgrudili, še v zadnjem hipu kličejo: »Naj živi Španija!« »Viva Cristo Rey!«

Vsi so bili takoj mrtvi, razen enega, katerega so morali s posebnim strelom usmrtiti.

Na francosko-španski meji je sedaj zelo stroga kontrola za prehod čez mejo.

Odprta vrata — dobra privlačnost za trgovino

Pred kratkim so imeli londonski obrtniki svoje zborovanje, na katerem so obravnavali tudi vprašanje, ali o lepem in gorkem vremenu kaže imeti v trgovini vrata odprta, ali pa je morda bolje, ako so vrata zaprta. K besedi pa se je oglasil neki brivec, ki je naglasil, da je to vprašanje že sam večkrat študiral in tudi preskušal, kako se sponaša ena ali druga stran tega vprašanja. Na podlagi svojih tozadevnihkušenj je torej zborovalcem razložil zadnjo takole:

Kakor hitro je začel puščati vrata v svojo brivnico ob lepem vremenu odprta, je število njegovih gostov poskočilo za celih 80%. Brivec je nato to takole razložil: Gost ali odjemalec rajši gre nekodaleč ali pa zavije čez cesto, preden se odloči, da bi odprl kaka vrata. Zaprta vrata človeku vedno vzbujajo občutek, da je tukaj nekaj samo za se zaprto in zaradi tega nekam sovražno vsakomur, ki hoče skozi zaprta vrata noter. Morda pa igra pri vsem tem svojo vlogo tudi kos človeške lenobe.

Zborovalci so izvajanja svojega tovariša, ki je očitno precej filozofsko navdahnjen, z velikim zanimanjem vzeli na znanje ter so o tej stvari začeli pisati tudi londonski listi. Toda londonski listi k temu brivčevemu mnenju dostavljajo še tale nauk

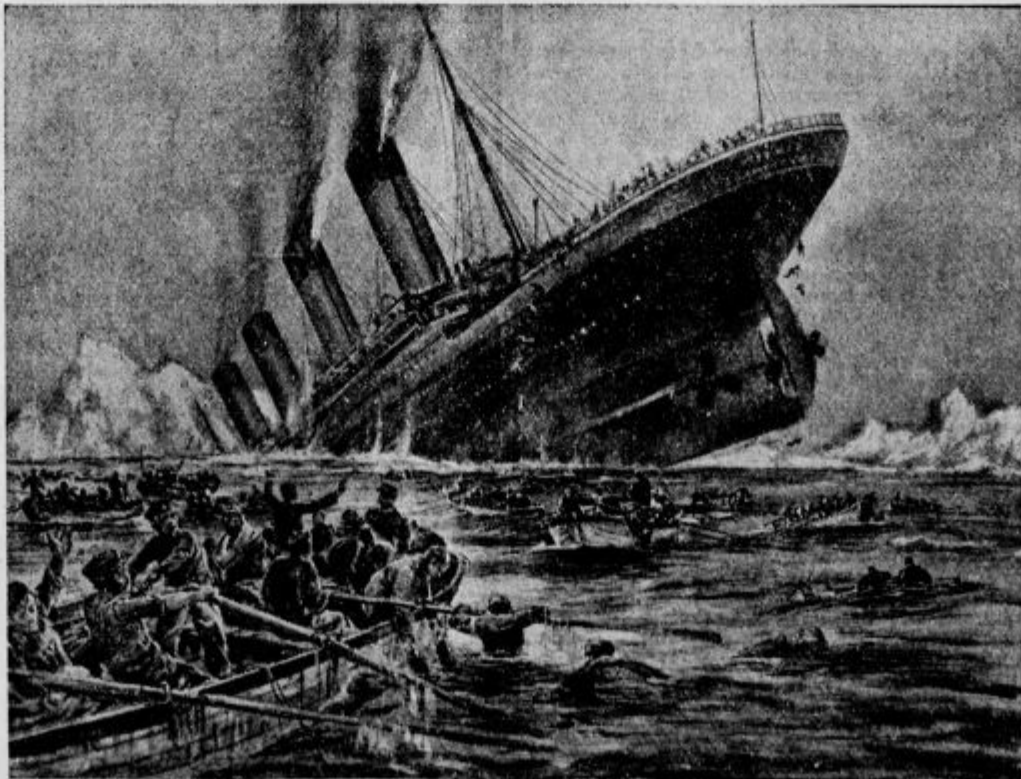
vsem trgovcem in obrtnikom: Najbrže bo res, da odprta vrata množe dotok odjemalcev. Toda nikakor se med odprta vrata ne sme postavljati gospod ali pa njegovi uslužbenci, ker v tem slučaju celo bolj pogumni odjemalci rajši gredo naprej, kakor pa da bi med vrati udobno stoječega podili nazaj v lokal.

Silen vihar v Ameriki

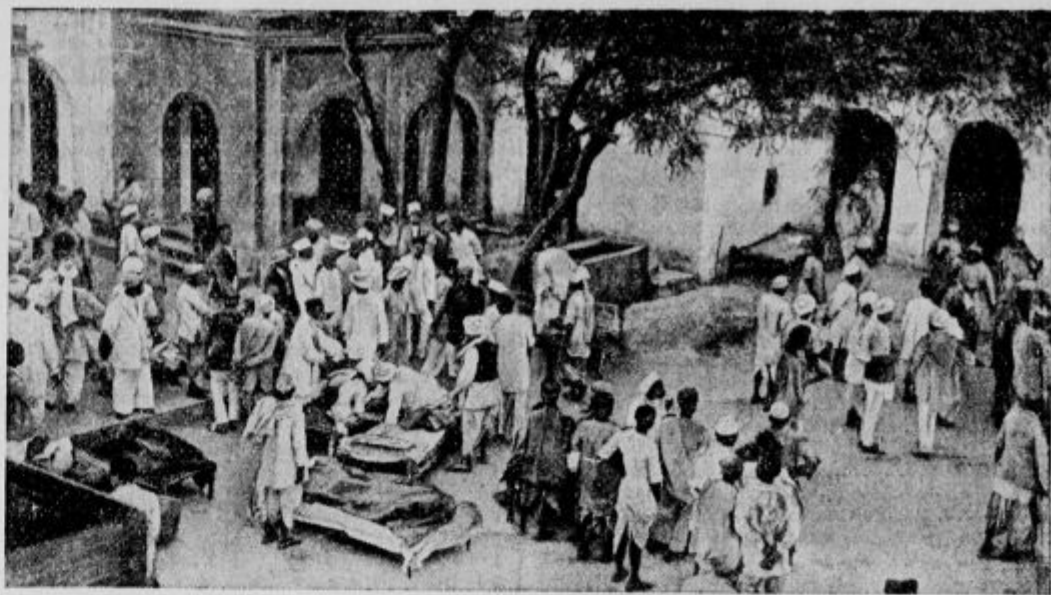
V noči na 6. april je po ameriških zveznih državah Zahodna Georgija, Alabama, Tennessee, Zahodni taksas, Louisiana in Misissippi divjal silen vihar, katerega v Ameriki imenujejo tornado. Po zadnjih cenitvih je vihar pobil 12 ljudi, 25 pa jih je močno ranjenih. Šest ljudi je izgubilo življenje, ker je tornado zajel dva čolna, ki sta v državi Teksas plula po jezeru blizu kraja San Antonio. Vrtinec je tako naglo privrščal, da se čolna, ki nista bila daleč od obale, nista več mogla rešiti na obrežje. Vihar ju je kar zagrabil in prevrnil. Vseh 6 ljudi je seveda utonilo. V državi Alabama je v kraju Mont Meiga vihar odnesel strehe na 40 hišah. Tudi drugod je tornado napravil velikansko škodo.

Ropariji pomorili 500 ljudi

Japonska policija poroča iz mesta Keijo na Koreji, da je bila tamkaj odkrita cela vrsta grdih roparskih umorov. Te umore je zagrešila roparska tolpa, ki je po dosedanjih podatkih umorila najmanj 500 ljudi. Ko so v mestu Keijo izkopavali, so izkopalili več sto človeških trupel, ki so bila po večini sežgana. Preiskava je nato dognala, da so ta trupla ostanki tistih nesrečnikov, ki so padli v roke tej roparski tolpi, ki jih je umorila. Policiji se je posrečilo, da je polovila glavne voditelje te tolpe. Prijeti roparski poglavarji so priznali, da so bili organizirani pod imenom neke verske ločine. Priznali so tudi, da so v teku nekaj let napadli in pomorili nad 500 Korejcev, jih izropali ter njihova trupla zagrebli v gozdu blizu mesta Keijo.

Pred 25 leti se je potopil parnik »Titanic«, ki je vozil na krovu 2224 ljudi, izmed katerih je utonilo 1563 ljudi. To se je zgodilo dne 15. aprila 1912, ko je orjaška ladja na svoji poti v Ameriko zadela na ledeno goro in se prei kakor v eni uri potopila.

Med mohamedanci in Hindi so se v Indiji zopet začeli verski boji. Slika nam kaže spopad v Panipatu v državi Pandžab. Poseči je morala vmes policija. Pri tej priliki je bilo 14 mrtvih in 24 ranjenih.

Čudna zgodba angleškega mornarja Devetkrat ušel smrti

V Londonu živi sedaj mornar, ki je trdno pričrčan, da ga njegove dobre ali zle slutnje nikdar niso goljufale. Njegove slutnje so bile take, da je kar nezvestno slutil smrtno nevarnost, kateri ji zaradi tega devetkrat lahko ušel. Kdor sliši njegovo pripovedovanje, mora nehoti priznati, da je res nekaj resnice na teh njegovih slutnjah.

Ta mornar se piše Gugh ter je prepotoval že skoro ves svet. Tako ga je zaneslo tudi v Avstralijo. Ker pa se nikdar ni lotil pravega poklica, je bil zadovoljen, ko je v hotelu Empire v Sidneju dobil službo. Lastnik hotela je bil Anglež Bowden, ki je svojega rojaka prav rad imel ter mu je hotel pomagati, da bi se vrnil nazaj na Angleško. Nekega dne je Bowden s svojo ženo odpotoval nazaj na Angleško ter je hotel vzeti seboj tudi svojega služabnika zvestega Gughu. Na parniku »Waratak« mu je zato poskrbel službo strežaja. Zaradi tega mu je bil Gugh zelo hvaležen ter se je srčno veselil, da se bo sedaj lahko vrnil domov. Toda v zadnjem hipu se je premislil. Ko se je bilo treba posloviti od prijaznega mesta, tega Gugh nikakor ni mogel. Gospod Bowden je bil zelo razočaran ter je služabniku ponudil celo večjo plačo, ako gre z njegovo družino na Angleško. Toda Gughu se je vse popotovanje kar naenkrat tako priskutilo, da ga niso mogli pregovoriti. Ostal je torej v Avstraliji, med tem ko se je gospodar s svojo družino odpeljal na Angleško. In Gugh je prav storil, ker se je ladja »Waratak« potopila na obali južne Afrike z vsemi popotniki in z vsem moštvo.

Nekaj tednov nato pa je Gugh vendar le zopet zaželel priti domov ter se je dal najeti za parnik »Penguin«. Na predvečer odhoda je s svojimi prijatelji v Sidneju še slavlil odhodnico. Ko se je vrnil domov, je trdno zaspal. Drugo jutro je vstal ter odšel na parnik. Toda, ko je prišel do obale, je laiko videl samo še dim parnika, ki se je oddaljeval. Parnik je odpeljal brez Gughu, ki je odhod zaspal. Parnik »Penguin« pa se je še isti dan nedaleč od tam potopil.

Nato se je Gugh dal najeti za strežaja na parniku »Wyrallah«. Tukaj je imel dobro plačo in so ga prav radi imeli na parniku, kjer je svojo službo tako dobro opravljal. Vse bi bilo dobro, ko bi ne bilo morske bolezni, katere poprej nikdar ni občutil, sedaj ga je pa tako nadlegovala, da mu je že majhen val delal težave. Zato se je Gugh že na prvi po-

staji v Melbourne izkrcal in je pustil svojo dobro plačano službo. Ladja je odpelala brez njega. Nekaj tednov nato pa se je potopila na nekih pečinah.

Pozneje je nekoč Gugh dobil dobro službo kot kuhar na nekem drugem parniku. Preden pa je nastopil službo, ga je prijel tak občutek, da je naglo hitel k svojemu agentu ter ga prosil, naj razveljavi službeno pogodbo. Gugh je ostal na suhem brez službe, ladja pa je odpelala in se pri Novi Zelandiji potopila. Mornarji so pri tej nesreči izgubili vse svoje imetje.

S tem pa nesreč še ni konec. Ko je izbruhnila vojska, se je Gugh dal najeti za mornarja na parniku »Wodworth«, ki je vozil popotnike in blago iz Avstralije na Angleško. Med potjo pa se je mornar Gugh precej sporekel s kapitanom. Spor je bil tako hud, da je Gugh izjavil, da ga stari ne bo šikaniral in je ušel z ladje. Tudi to je bila njegova sreča, ker je kmalu nato ladjo potopil podmorski čoln.

Nazadnje se je možu začelo slabo goditi. Zato je bil vesel, ko je dobil službo mornarja na umazani ladji, ki je prevažala premog. Kmalu pa se je Gugh hudob sprl s poveljnikom, ker mu je hotel izplačati premalo plače. V tem prepiru je šel Gugh predaleč in je kapitana razžalil. Zato so Gughu v prvi luki sneli z ladje ter so ga na suhem vtaknili v luknjo. Sicer je kmalu dokazal, da je nedolžen, ker ni tako hudo mislil, toda bil je prepozno, ker ladja je že brez njega odpelala. Kmalu nato je nemška podmornica ladjo torpedirala pri Labradorju, Gugh pa je ostal živ in zdrav.

Prepovedani zmaji

Nemški državni minister za letalstvo je prepovedal spuščati zmaje v zrak. Že kdo ve, kako dolgo so se otroci radi bavali s tem, da su spuščali v zrak zmaje iz papirja. Nekateri so bili pravi mojstri v spuščanju takih zmajev. Doslej je bilo spuščanje zmajev omejeno le v krajih, kjer so bila letališča. Sedaj pa ta omejitev velja za vso nemško državo. V prihodnje bo dovoljeno spuščati v zrak zmaje na žici ali ne več kakor 100 metrov dolgi vrvice le na podlagi dovoljenja zračne policije, za kar pa bo treba vložiti posebno prošnjo. Toda policijske oblasti so s to odredbo dožile dovoljenje, da smejo ta dovoljenja za spuščanje zmajev še bolj omejevati. Ta odredba je bila menda zaradi tega potrebna, ker so taki zmaji nevarni za letala.

Od povesod

Arabei izjavljajo, da nikakor ne bi dopustili, da bi se Palestina razdelila na arabski in judovski del. Temu bi se Arabei z verskih, pravnih, zgodovinskih, gospodarskih, političnih in praktičnih razlogov uprli.

Zemlja se useda v gorovju švicarske Jure v okolici krajev Point in Moutier. Cesto je tam dvignilo ter jo nato vrglo v strugo reke Birs. Tudi železnica je razdejana. Ponekod leži na progi zemlje in grušta 25 metrov na debelo.

Nevarnega vzgojitelja se je pokazal 25 let stari instruktor dunajske poštneške deške kolonije Valdemar Boden, ki je od zaupanih mu dečkov zahteval, naj popirajo žeblje, da bi tako izpricali, ali ga dovolj ubogajo. Obsojen je bil samo na dva meseca zapor.

Strašen požar v Manili je uničil 1200 hiš, med njimi več tovarn in velikih trgovin. Kakih 25.000 ljudi je brez strehe. Pogrešajo pa jih veliko število, med njimi večjo skupino otrok, ki je takrat bila na športnem igrišču, katerega pa je požar zajel, da niso mogli pobegniti. Letalci, ki so med požarom letali nad mestom, so sporočili, da so najbrže vsi otroci zgoreli.

Dva neznana roparja sta 8. t. m. opoldne vdrla v podružnico neke praške banke ter z lovsko puško in samokresom ustrahovala blagajnika, kateremu sta vzela 118.000 čeških kron. Pred banko ju je čakal avto, ki ju je odpeljal.

Začetek slovesnosti kraljevskega kronanja je bil v Londonu tako imenovani velikonočni banket, ki ga je diplomatom vseh držav, ki imajo svoja zastopstva v Londonu, priredil prvi londonski župan. Na ta banket je bil povabljen tudi abesinski poslanik v Londonu dr. Martin, ki je prišel na banket v svoji abesinski uniformi. Italijanski poslanik Grandi je bil tudi zraven, čeprav dr. Martina ni hotel pogledati.

ZA LEDVIČNE BOLNIKE

Krompirjeva juha (brez soli).

Pol kg krompirja razrežes na rezine in še 1 čebulo, 1 rumen koren, 1 korenino zelene, 1 steblo česna. Vse to pristaviš v pol litru vode. Ko se skuha do mehkega, pretlačiš skozi sito. Goščješ dodaj 30 g presnega masla in še enkrat prekuhaš. Dodaš nekaj sladke smetane in oprazene kocke kruha, ki je neslan.

Beluševa zelenjava.

Beluše razrežeš na kose in skuhaš. Nato raztopiš 30—40 g presnega masla, dodaš 30 g moke in doliješ pol litra beluševе vode in pustiš, da se kuha pol ure. Omaki dodaš 2—3 rumenjake, nekaj limonovega soka in presnega masla in beluševi kosi naj se v tej omaki segrejejo. Nato daš skupno na mizo.

Z letalom nad upornike

Fakir iz Ipija se imenuje mož, ki je organiziral vstajo gorskih obmejnih rodov v Indiji zoper Angleže. Ta slika je morda edina fotografija tega odločnega moža, ki poskuša vojskovati se zoper svetovno državo.

Ob severnozahodni meji Indije je izbruhnil upor domačinov, katere je prav gotovo kak sosed nahujskal zoper Angleže. Sedaj so Angleži poslali v tiste kraje množico letal, ker z vojaškimi četami ne morejo napraviti reda in miru. Ta letala bodo sedaj z vso silo bombardirala uporne naselbine, dokler se ne bodo uporniki podali. Sicer pa so ti uporniški kraji nedostopni. Pred bombardementom je indijska vlada izdala oklic, v katerem je naglasila, da bo dala vse kraje v dolinah Šaktu, Kaisora in Algad bombardirati, ker je tamkaj gnezdo upornikov. Zato pozivlja vse prebivalce teh krajev, naj pravčasno beže ter vzamejo seboj vse svoje družine in vse imetje ter naj takoj beže. Vrnejo se lahko, kadar bo vlada sporočila, da je nevarnost za njihovo življenje minila.

Mi ne zvišujemo cen!

Cene naši obutvi v prodajalnah so ostale iste, akoravno so se surovine znatno podražile.

Te cene bomo obdržali vse dotlej, dokler imamo staro zalogo surovin, katere smo nabavili po prejšnjih cenah.

Banovinsko trošarino zaračunamo odjemalcem posebej samo zato, ker je pri kalkulaciji nismo vračunali, a naše cene so tako nizke, da ne moremo prevzeti novih davkov.

Zaupanje naših odjemalcev smo si pridobili s solidnostjo, kateremu principu ostanemo zvesti še nadalje.

**Naš odjemalec
naš gospodar!**

Alta

Natečaj za zdravnike

Štab mornarice v Zemunu je po višjem odobrenju razpisal natečaj za sprejem treh zdravnikov iz meščanstva za aktivne sanitetne oficirje mornarice.

Razpis je dostavljen vsem zdravniškim zbornicam in vojnim okrogom ter razglašen v Službenih Novinah in Službenem vojnem listu, kjer so razvidni natančnejši pogoji.

Za natančnejša pojasnila se je treba osebno obrniti na štab mornarice pov. M. A. Br. 5.455/37.

Razpis

Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu je razpisal natečaj za popolnitev mesta ravnatelja zdravstvenega oddeljenja svojega urada. Rok natečaja je 1. maj 1937. Vsi potrebni podatki se dobijo lahko pri Osrednjem uradu za zavarovanje delavcev. Natečaj je objavljen v »Službenih novinah« v Beogradu, v »Narodnih novinah« v Zagrebu in »Radničkoj zaštiti« v Zagrebu. Broj 213-1937.

Razpis

mesta občinskega delovodje z varščino 3000 Din. Pravilno opremljene prošnje je poslati v roku enega meseca po objavi tega razpisa.

Uprava občine Osluševeci, srez Ptuj, dne 7. aprila 1937.

*Inserati
v Slovincu
imajo največji uspeh.*

Sporočamo prežalostno vest, da nas je za vedno zapustil naš ljubljani sin, brat in svak, gospod

Andrej Virnik

dijak Trgovske akademije v Ljubljani

dne 8. t. m., v cvetu svoje mladosti. Na zadnji poti ga spremimo v soboto, dne 10. aprila 1937 ob petih popoldne izpred mrtvaške veže pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.

Jezersko, Ljubljana, dne 9. aprila 1937.

Zalujoči starši in bratje.

Vsem prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je danes po daljši bolezni, previden s svetimi zakramenti, umrl naš preljubi oče, stari oče in stric, gospod

France Dovič

hišni posestnik v Ljubljani

Pogreb nepozabnega rajnika se bo vršil v nedeljo, dne 11. aprila ob štirih popoldne iz hiše žalosti, Vilharjeva cesta št. 29, na pokopališče k Sv. Križu.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah. Predraga pokojnika priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Ljubljana, dne 9. aprila 1937.

Zalujoča rodbina Dovičeva.

Rudolf Timmermans:

13

Junaki iz Alcázarja

Obleganci so majhen otok sredi viharne Rdečega morja, nimajo radiopostaje, so odrezani od sveta, ne morejo sporočiti ne svetu ne generalu Francu, da še živijo in se bijejo — neomajno, zvesto in stano vitno — za Boga in očetnjava!

Ko je stotnik slišal, kako madridski radio vara svet z napačnimi vestmi, bi bil najrajši zakričal: »Laž, laž!« Toda električni valovi so močnejši ko sila njegovih pljuč in proniknejo povsod, medtem ko bi se njegovi klici porazgubili, ne da bi jih kdo slišal.

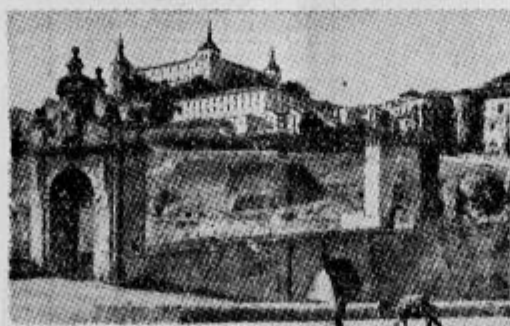
Davi je rdeče letalo, ko je prvokrat priletelo nad trdnjavo, vrglo namesto bomb — same komunistične in socialistične časopise, da bi z vestmi o zmagah milčnikov oplahilo posadko Alcázarja.

Neki list je objavil sliko vojakov in guardie civil, ko stoje po pet v vrstah, dvigajo roke. Precej nejasna slika — z zabrisanim ozadjem! Spodaj pa je bilo napisano: »Včeraj smo javili predajo Alcázarja v Toledu, ko se uporna posadka ni mogla nič več zoperstavljati junaškemu naskoku naših milčnikov in guardie de asalto Na sliki je videti, kako zapušča posadka Alcázarja trdnjavo dvignjenih rok in brez orožja.«

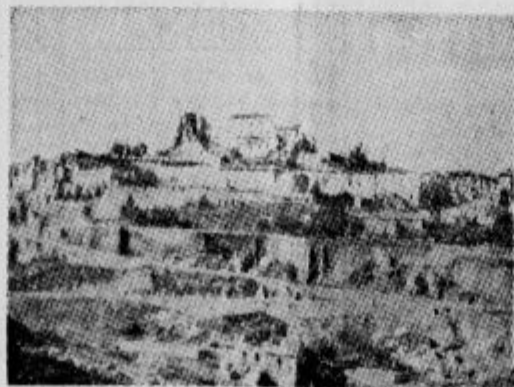
Ali ni svet primoran verjeti takim sporočilom?

Alba je bolj in bolj razburjen. V onemoglem srdu škrtja z zobmi.

Kaj pa, če bi se sam tja odpravil...! Dobro pozna vso pokrajino, kjer je toliko prebil na lovu, saj je vprav strasten lovec

Alcázar, kakršen je bil —

in kakršen je zdaj

Ali naj tvega? Nevarna je ta igra, ki mu more življenje vzeti. Toda — ali ni življenje vseh v nevarnosti?

Zvečer je vse pripravljeno. Moscardó se strinja z Albom načrtom Nihče pa ne vé, kako daleč je general Franco na jugu že napredoval. A iz podatkov madridskih listov o krajih poedinih bitk na severu, je spoznat, da stojijo čete generala Molle v gorovju Guadarrama. Ondi drži najkrajša pot z otoka Alcázarja skozi viharne valovje sovražnikov do zemlje prijateljev.

Nekemu izmed onih šoferjev, ki so bili pripeljali tedaj municijo in so bili zdaj — kakršni so že bili — ali ujetniki v Alcázarju ali le osumljeni zasilni gostje, so vzeli njegove listine in tudi člansko izkaznico »carneta«, komunistične stranke. Tudi svojo obleko je moral dati v zameno za vojaško obleko.

Kmalu se je stotnik Alba preoblekel in spremenil. Še nekaj denarja, malo brašna, še rdeči trak krog rokava, pa je narejen šofer Antonio Gomez, član št. 173 komunistične stranke, krajevne skupine Toleda.

Bridko je slovo od njegove družine. Oba otroka že spita Tiho ju poljubi na čelo, a eden odpre oči.

»Očka?«

»Psi, tiho, kar lepo zaspi!«

Njegova žena je močna in hrabra. Dasi se ji hoče sree razpočiti od bolesti in skrbi, je vendar v svojem trpečem, potrpežljivem junaštvu prav tako velika ko njen mož v njegovi drznosti. Groza jo davi za vrat in vse v njej jo priganja, naj ga prosi, da ostane, da rajši z njim — če že mora biti — umrje v teh temnih globinah, kakor pa da radi nje odhaja naravnost v žrelo sovražnikov! A saj ne gre le radi nje, saj gre tudi zaradi otrok in vseh drugih!

Tako mora molčati o svojih bolečinah in tudi zna molčati.

Celoletna naročnina na:
Leposlovno in ljudsko knjižnico 7 vezanih knjig mesečno Din 23—
Zbirko domačih pisateljev 3 vezane knjige mesečno Din 11—
Zbirko mladinskih spisov 4 vezane knjige mesečno Din 9—
JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA